

Bassa del Ginebral

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: El Ginebral
Alçada: 538

Coordenades:

Latitud: 41.66349
Longitud: 1.9139
UTM Est (X): 409579
UTM Nord (Y): 4612985

Classificació

Número de fitxa 08179 - 100
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Si no se'n fa un manteniment adequat la bassa s'omplirà de terra i vegetació i probablement s'acabi malmetent. Els rasots i les conques que hi aportaven aigua s'han abandonat i malmès.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0010000500000OF
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dc., 22/05/2019 - 02:00

Descripció

Bassa per emmagatzemar aigües pluvials i/o de surgència situada a una seixantena de metres al nord de la masia del Ginebral. L'accés es fa pujant pel camí del Ginebral que ressegueix la carena.

És de planta circular de grans dimensions que mesura uns catorze metres de diàmetre per gairebé cinc de fondària aproximadament. La construcció està excavada en un terreny argilós, amb el pendent necessari perquè l'aigua del capdamunt de la carena del Ginebral s'hi pugui canalitzar a través de rasots. Per la banda de tramuntana queda arranada al nivell del sòl, mentre que pel costat sud hi ha un mur de dos a tres metres d'alçada. Els murs, de més d'un metre d'amplada, estan fets de pedra i argamassa. Les parets interiors estan recobertes per llosetes de maó pla que sembla haver estat posar a posteriori. Probablement en origen els murs devien estar només impermeabilitzats amb morter de calç. El fons està recobert per una capa de terra amb aigua on hi creix canyissar. Es desconeix per tant si està excavat a la roca o bé segueix el mateix recobriment que les parets interiors. El mur exterior orientat al sud, està completament envoltat de vegetació arbustiva i herbàcia que impedeix l'accés i permetria observar el sistema de sortida o evacuació de l'aigua per regar les feixes dels voltants.

Observacions:

Malgrat la casa estigui abandonada, una bassa d'aquestes característiques hauria de poder ser aprofitada com a estructura preventiva d'emmagatzematge d'aigua en cas d'incendis.

El biòtop aquàtic de les basses, siguin permanents o intermitents, manté una relació intensa i estreta amb els sistemes ecològics terrestres que l'envolten. La flora i la fauna d'aquests indrets tenen vida pròpia, des de plantes aquàtiques i a un gran reguitzell d'animalons, des de insectes a petits mamífers i amfibis de gran importància per l'estabilitat de l'ecosistema.

Història

A la conca mediterrània, l'aprofitament de l'aigua ha estat una preocupació constant per l'home que ha enginyat tota mena de construccions anomenades populars disperses en el medi rural i constitueix per tant una manera d'entendre el paisatge, com el resultat de l'empremta humana sobre el medi natural. Aquest és divers i per tant presenta unes característiques determinades i alhora ofereix uns recursos que condicionen la vida de les persones que viuen en aquell paisatge. Les condicions orogràfiques, climatològiques i geològiques, com el tipus de pedra, de terra o la disponibilitat d'aigua expliquen l'existència de determinats tipus de construccions en un indret o en un altre. Les basses, construïdes en pedra seca, o segellades amb argamassa, àeries o excavades a la roca o en un marge per l'aprofitament de l'aigua de pluja és un exemple de la superació de l'home per viure i conrear en llocs que d'altre manera serien totalment inhòspits. Fins fa poc la prioritat de la gent que treballaven al bosc, a la muntanya (pagesos, carboners, caçadors, pastors o llenyataires) era la de conèixer els recursos hídrics propers i disposar d'una captació d'aigua o una font, encara que el cabal fos intermitent i mínim.

